

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

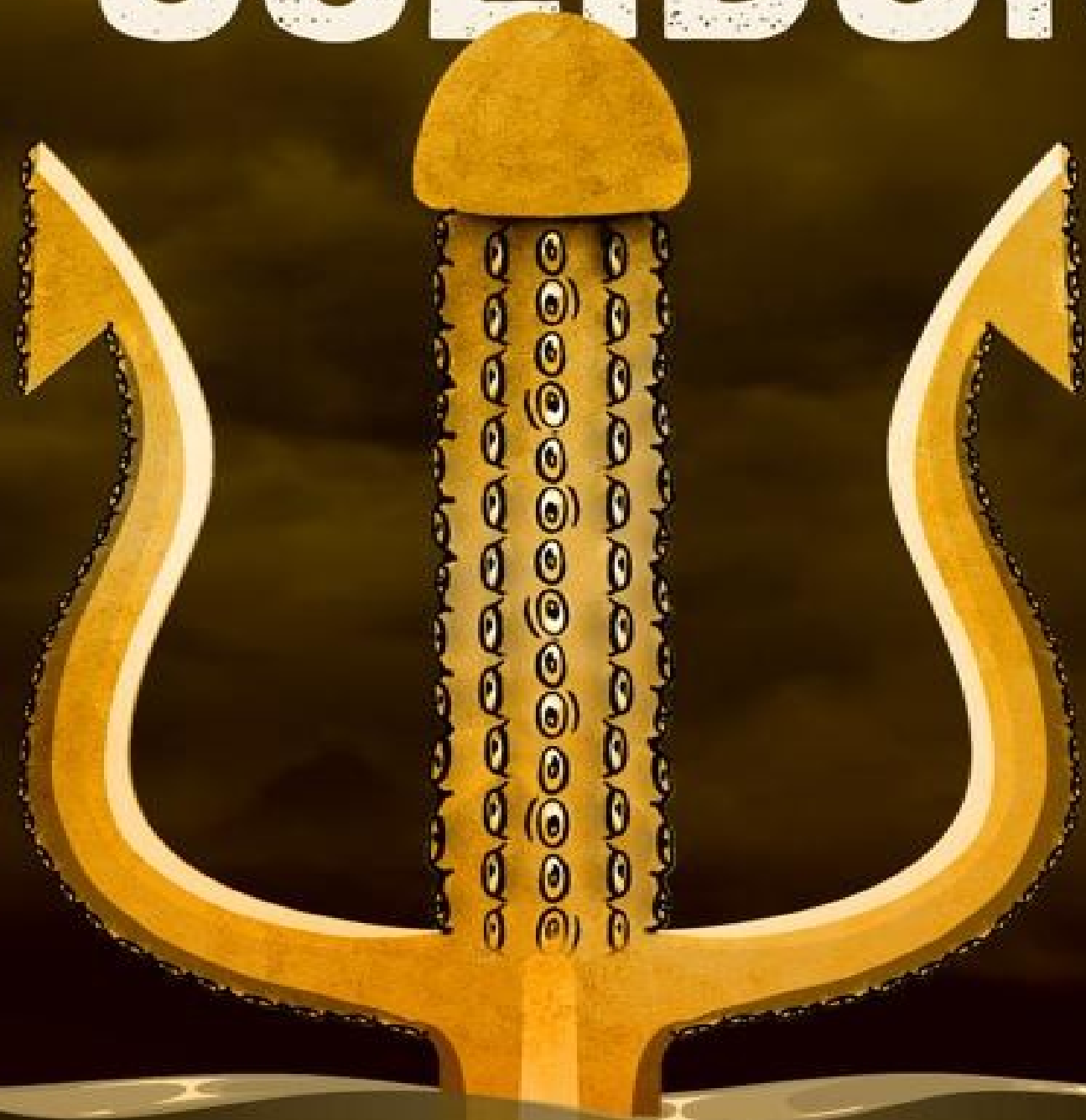
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

POUNDED BY POSEIDON

THEA
MASEN

HOLLY
WILDE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Pounded by Poseidon

Thea Masen & Holly Wilde

Telif Hakkı ©2023 Thea Masen ve Holly Wilde

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması ve ABD telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Bu kitap bir kurgu eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişi ve olaylarla, yerlerle veya olaylarla benzerlikler tamamen tesadüfidir.

E-kitap ISBN: 978-1-964771-04-5

Ciltsiz ISBN: 978-1-964771-03-8

Yayınlayan: Dodgy Press LLC

İÇİNDEKİLER

[Adanmışlık](#)

[İçerik Uyarısı](#)

[Önsöz](#)

[1. Isla](#)

[2. Isla](#)

[3. Poseidon](#)

[4. Isla](#)

[5. Poseidon](#)

[6. Isla](#)

[7. Poseidon](#)

[8. Isla](#)

[Epilog](#)

[Thea Masen](#)

[Hakkında Holly](#)

[Wilde Hakkında](#)

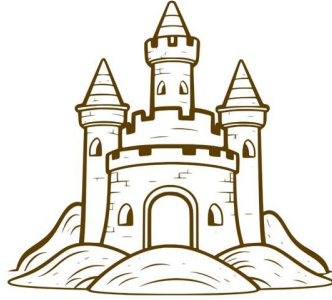
[Thea Masen'den](#)

[daha fazlası Holly](#)

[Wilde'dan daha](#)

fazlası

ADANMIŞLIK

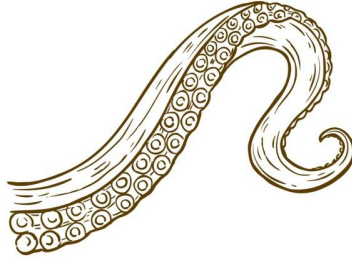
*Her şeyi tetikleyen yorum için @curiouser._.reads'e.
Haklısınız, kimsenin yarıklarında kumdan kaleler bulmasına gerek yok,
ama bazen kumda oynamak eğlenceli olabilir.*

İÇERİK UYARISI

Hayal kırıklığı yaratan baba
figürü Baba kink
Dom / küçük alt
Üreme
Dokunaç oyunu
Darbe oyunu (şaplak) Esaret
Bozunma
Oral
Anal
Halk içinde seks
Kumsalda kumlu seks

Her zaman olduğu gibi, kendinize iyi bakın.

ÖNSÖZ

bir yıl önce

Tenizin karaya vuran gürültüsü beni uyandırıyor ve etrafımı saran mavi-yeşil konforun köpüklü beyaza dönüşmesini izliyorum. Sonunda geldi. Nereye, emin değilim.

Dalgaların beni bir ileri bir geri savurmaya devam ettiği denizdeki bakış açımdan, burası herhangi bir mehtaplı plaj gibi görünüyor. Daha önce sayısız kez kıyıya vurduğum sahillerden hiçbir farkı yok. Ta ki *onu* görene kadar.

İnsanlar genellikle zihinlerini boşaltmak, denizin enginliğinde ve yukarıdaki sonsuz gökyüzünde kendilerini kaybetmek için sahile gelirler. Her zaman deniz kabuklarını fark eder, dalgalara iltifat eder, vahşi yaşama hayret ederler. Nadiren benim gibi kuma dikkat ederler. Ben de tam olarak böyle olmasını seviyorum, çünkü onları izlemekten büyüleniyorum.

Su sonunda beni bir daha sürüklemeyeceği noktaya iterken, yeni evim güzel evimin etrafına bakıyorum. İşte o zaman uzaktaki figürünü fark ediyorum, mehtaplı dalgaların parıldayan fonunda yalnız bir siluet. Öfkeden taç giymiş bir tanrıça gibi kıyı boyunca yürüyor. Her birkaç adımda bir deniz kabuğu alıp okyanusa fırlatıyor. Merakımı yenemeyip loş ışıktaki ayrıntıları seçmeye çalışıyorum. Duruşu hem muhteşem hem de kederli, sanki dünyanın yükünü omuzlarında taşıyor.

Akıcı bir zarafetle hareket ediyor, her adımını düşünerek atıyor, uzun saçları karanlık bir şelale gibi arkasından akıyor. Ay ışığı yüzünün narin hatlarını ortaya çıkarıyor ve gözleri dökülmemiş yaşlarla gümüş gibi parlıyor. O yaklaştıkça bakmaya devam ediyorum, engin sulara attığı her kabukla derinlerde yatan bir öfkeyi neredeyse ayinsel bir şekilde serbest bırakmasına hayret ediyorum.

Yaklaştıkça vücudundaki gerginliği, dalgalara fırlatmadan önce ellerinin her bir deniz kabuğunu nasıl sıkıttığını daha net görebiliyorum. Bir an sadece ona bakıyorum, aramızdaki sessizlik uzayıp gidiyor. Sonra başını sallayarak yumuşak, acı bir kahkaha atıyor.

"Bunu pantolonunun içinde tutamadın, değil mi?" Bu soruyu okyanusa yöneltiyor, sanki sırlarını dalgalara emanet edebilirmiş gibi. Ama gelgitin, başkalarının bokunu her yere dökmekten kendini alamayan kaypak bir orospu çocuğu olduğunu biliyorum.

Etrafını saran boşluğa bağıyor, sesi kalbimi sızlatan bir acılıkla dolu.

Bir deniz kabuğu daha sakın dalgaları rahatsız ediyor. "Sarhoş olup her şeyi berbat etmen gerekiyordu. İyi giden bir şeyimiz vardı baba. Neden eve gelip benimle kutlamadın?"

Hm, babası Dom tarafından incitilmiş, gerçi onun gibi güzel bir yarattığı kimin yaralamak isteyeceğini hayal bile edemiyorum. Ne oldu? Nasıl oldu? Bu büyüleyici sirene her ne yaptıysa, o şerefsizden hemen nefret ediyorum. Adama duyduğum öfke içime işliyor. Onu teselli etme, seninle ilgilenen güçlü bir baban olduğunda bunun ne kadar iyi olabileceğini gösterme ihtiyacıyla dolup taşıyorum ama bu sahilde sessizce oturup elinden bir deniz kabuğunun daha uçup gitmesini izlemeye razı oluyorum.

Omuzları titriyor, sesi ancak fısıltıyı aşıyor. "Özel bir şeyimiz vardı. Dün gecenin bizim gecemiz olması gerekiyordu. Ve sen

her şeyi mahvettin. Kelimenin tam anlamıyla, yıllar boyunca birlikte inşa ettiğimiz her şeyin üzerine işediniz."

Etrafta onu duyacak kimse olmadığını düşünüyor ama yine de sanki bir dinleyiciye konuşuyormuş gibi konuşuyor. Sıkıntısını noktalamak için elini bir kraliçe zarafetiyle sallayarak sahili kaplayan kumdan kale ve heykel koleksiyonunu gösteriyor. Büyüleyici.

Bu kadının bir fırtına kadar tutkulu olduğu ve okyanus kadar derin bir kalbe sahip olduğu açık. Onunla gerçekten ilgilenecek, ona değer verecek bir babayı hak ediyor.

Bu sireni, kırılan bir dalga gibi kumlara gömülürken izliyorum. "Bütün erkekler bu kadar güvenilmez mi?"

Erkeklerle olan şüphesini, umursamaz denize atılan ve asla yanıt alamayan bir şişedeki mektup gibi ilan ediyor. Ama ben okyanus gibi değilim. Bir şeylere tutunurum, onları derinlere gömerim, hazinelerimi güvende tutmak için saklarım. Sorusunun cevabı ben olacağım. Ona bir erkeğin bir kadına nasıl davranması gerektiğini göstereceğim.

"Hadi ama Isla, kendine gel. Bu sadece aptal bir kumdan kale yarışması." Elini yanaklarına sertçe vurarak gözyaşlarını siliyor ve ben onu durdurmak istiyorum. Yüzünden akan tuzlu duygular o kadar güzel ki. Çok çiğ. Bileğinden tutup onu sıkıştırmak istiyorum ki kendini tutamasın. Onun vahşi tutkusu fırçalanmak için değil, özgür olmak içindir.

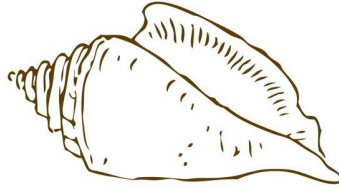
Her bir gözyaşı onun acısının bir kanıtı, ancak bu gözyaşlarının acı yerine coşkudan doğacağı bir gelecek hayal ediyorum.

İçimde bir korumacılık dalgası kabarıyor. "Şu anda canının acıdığını biliyorum," diye söz veriyorum usulca, "Ama sana söz veriyorum, bu şekilde kalmak zorunda değil. Tüm bu acıyı yıkacağım ve seni eskisinden daha güçlü bir şekilde yeniden inşa edeceğim."

Onun sıkıntısına, gücüne, potansiyeline tanıklık ediyorum ve birlikte bu gözyaşlarını güzel bir şeye dönüştürebileceğimizi biliyorum.

Rüzgâr hızlanıyor ve beni sulardan daha da uzaklaştırıyor. Ama bakışlarımı hala ondan ayırmıyorum. İhtiyacı olan baba ben olacağım. Sadece zamanımı beklemeliyim.

İSLA

M Jüri üyelerinin platforma adım atışını izlerken midem dalgalar gibi çalkalanıyor. Güneş enseme vuruyor ve ter damlıyor Sırtımdan aşağı. Sıcaktan mı yoksa sinirlerimden mi bilemiyorum.

Sahneye en son Billy Johnson çıkıyor ve güneşten yanmış yüzünü görünce bir iniltiyi bastırıyorum. Burada sadece iki yıldır yaşadığı düşünülürse, onun varlığının uykulu kasabamızı bir daha asla toparlanamayacağı şekilde değiştirmiş olması etkileyici.

Mountcastle Koyu her zaman kıyıdaki bir aile mekanı olmuştur, ancak Billy plajımızı turistik bir yere dönüştürme hayalleriyle geldiğinden beri burası artık evim gibi hissettirmiyor. Ama belki de geçen yaz olanlar yüzünden ona karşı kin besliyorumdur.

Billy mikrofona uzanıyor ve boğazını temizliyor. İçgüdüsel olarak, genellikle boynumdaki zincirde taşıdığım midye kabuğuna uzanıyorum, ancak

Orada olmadığını hatırla. Beş yıl boyunca taktım, şimdiye kadar hiç çıkarmadım. Umarım buna değer.

"Bayanlar ve baylar," diyor Billy. "Mountcastle Cove Kumdan Heykel Turnuvası'nın bu yılki kazananlarını açıklamak benim için bir zevk!" Sonunda sesini yükseltiyor ve kalabalık alkışlarla karşılık veriyor. "Hepiniz biz jüri üyelerinin işini çok zorlaştırdınız." Gülümsemesini kibar bir kahkaha dalgası takip ediyor. Sonra yüzü kasvetli bir hal alıyor. "Şimdi, devam etmeden önce, hepinize bunun aile dostu bir etkinlik olduğunu ve bugün buradan ayrıldığımızda bile, bu heykellerin hala Mountcastle Cove Kum Heykel Topluluğu'nun malı olduğunu hatırlatmak isterim."

Kulaklarım uğulduyor ve çiçekli bir sarmaşık gibi boynuma doğru süzülen kızarıklığı gizlemek için başımı hafifçe aşağı eğiyorum. Kalabalığın üzerine bir sessizlik çöküyor. Biri dirseğiyle beni dürtüyor. Herkesin bunu babamın yanlışları için sessiz bir özür olarak yorumlamasını umarak mütevazı bir sırtıyla geçiştirmeye çalışıyorum. Aslında sadece kafamı kuma gömüp tüm bunların geçmesini beklemek istiyorum.

Yargıç kısa bir süre durakladıktan sonra devam ediyor ve her yıl düzenlenen Summer Fest için bulduğu sponsorlardan bahsediyor. Eskiden yerel halk arasında dostane bir kumdan kale yarışması olan bu etkinlik, canlı müzik ve yerel restoranların lezzetli yemeklerinin sergilendiği yıllık bir festivale dönüştü. Tüm bunların merkezinde, eyaletin dört bir yanından gelen yarışmacıların katıldığı, sanatsal hünerlerin sergilendiği Mountcastle Cove Kumdan Heykel Turnuvası yer alıyor.

Bu yıl kıyı şeridine yayılan yirmi beş kumdan heykel rekoru kırıldı. Neyse ki, yerel halktan biri ve kumdan kale topluluğunun emektarlarından biri olarak statüm bana sahneye yakın bir konum sağladı.

Kalabalığın hepsi sol tarafa bakıyor ve Billy'nin bu yılki tüm katılımcıları projelerinin kısa bir açıklamasıyla tanıtırken çıkardığı boğuk sesi takip ediyor. Sesi yavaşça yükselen bir gelgit kadar cansız ve kıcımın çatlağına sıkışmış kum gibi sınırlarımı bozuyor. Sadece işine devam etmesini istiyorum.

Babam ve ben her yıl bu yarışmaya basit kalelerle katılırdık ve kazanmak için hiçbir hedefimiz yoktu. İşten izin aldığı ve tüm dikkatini bana verdiği tek zamandı.

Zamanla bu işte iyi olmaya başladık. Hatta son üç yıl üst üste kazandık. Ama geçen yıl ömür boyu men edilince her şey değişti.

Bana göre ceza çok ağırdı. Yani, kim kumdan kale yarışmasından ömür boyu men cezası alır ki? Üzerine işeyen biri

Denizanası heykeli, işte o.

Hayatımızı ve ilişkimizi değiştirmek için gereken tek şey, birinin babamı gece geç saatlerde heykellerin etrafında zafer turu atarken filme almasıydı. Yine de onu bitiren zafer turu değildi. Babam sarhoş bir şekilde ikincinin heykeline, Dune Dreamer Takımı'nın denizanasına yaklaştı ve ikinci olmanın acısını çıkarabileceğiyle övündü. Sonra da denizanası soktuğunda herkesin yaptığı şeyi yaptı. Her yerine işedi. Ertesi gün, başıboş damlacıklardan oluşan kraterler hala dokunaçları lekeliyordu.

Neyse ki Mountcastle Cove Kum Heykel Topluluğu bu yıl katılmama izin verdi. Ne de olsa onları kızdıran *babamdı*, ben değil.

Bu yarışmayı kazanmak ve kendi başıma kum sanatı yapabileceğimi kanıtlamak, düşüncesiz davranışından dolayı babamdan intikam almak ve aynı zamanda soyadımı kurtarmak için mükemmel bir yol.

"Ve son olarak, son yarışmacımız Isla Moore. Isla bu yıl tek başına cesur bir çaba göstererek Denizler Kralı Poseidon'un iddialı bir yorumunu yaptı."

Cesurca bir çaba mı? Cesurca bir çabadan daha fazlasını yaptım. Buradaki çoğu insan birlikte çalışan ekiplere sahipken, ben şimdiye kadar yaptığım en iyi eseri tek başıma yarattım. Elbette, dokunaçlar daha ayrıntılı olabilirdi ve taç biraz orantısız olabilirdi, ama bu sanatsal bir seçimdi.

"Ve şimdi, hepinizin beklediği an..." Billy, sanki bir şaka yapmış gibi hafifçe gülmeden önce etkili olması için dramatik bir şekilde duraklıyor. "Üçüncü sırada, mercanların korunması için yaptıkları çağrıyla Reef Riders var! Çarpıcı heykelleri, mercan resiflerimizi ve onlara bağlı olan canlı deniz yaşamını korumanın önemini güzel bir şekilde vurguluyor. Tebrikler!"

Tamam, bugün yer alacaklarını biliyordum. Demek istediğim, iyi bir amaca övgü vermemek korkunç olurdu. Ayrıca, balıklar, kaplumbağalar ve denizyıldızları gibi ayrıntılı deniz canlılarıyla tamamlanmış bir mercan resifini içeren görkemli bir su altı sahnesi heykeli yaptılar. Gerçekten çok güzel.

"İkinciliği The Sandcastic Voyagers ve maceracı korsan gemileri kazandı. Ahoy, Voyagers, sahneye gelin!"

Bugün sadece bir isim daha söylenecek. Sahneye koşmak için ayaklarım ağrıyor, sanki görünmez bir çizgi beni kazanmaya doğru çekiyor. Parmaklarımı çaprazlayarak nefesimi tutuyorum ve dinliyorum.

"Ve şimdi, bir davul sesi alabilir miyim, lütfen?" Gözlerim o kadar sert dönüyor ki, hareketin güneş gözlüklerimin altından görünüp görünmediğini merak ediyorum. Yine de ellerimi

kalabalığın geri kalanıyla birlikte çılgınca bir ritim tutarak jürinin tiyatrosuna eşlik ediyoruz. "Mountcastle Cove Kumdan Heykel Turnuvası'nın bu yılki birincileri, oybirliğiyle birinci seçilen Dune Dreamer Takımı!"

Midem bir çapa gibi batıyor ve duygu fırtınasını uzak tutmak için gözlerimi kapatıyorum. Ben kazanmadım. Dereceye bile giremedim. Yakınımdakiler kazananları alkışlamak için dönmeden önce teselli etmek için hızla sırtımı sıvazlıyor ve omzumu sıkıyorlar. Gözyaşlarımı tutmak için yavaşça gözlerimi kırıştıtararak sahile doğru bakıyorum. Deniz tanrısı Poseidon'un kendisi bana bakıyor.

Ona ne kadar uzun süre bakarsam, bu heykeli yaparken çok iyi bir iş çıkardığımı o kadar iyi anlıyorum. Asi saçları yüzünü çılgınca çerçeveleyiyor ve onu suda asılı kalmış gibi gösteriyor. Deniz tanrısı, alnına kazınmış oluklarla dikkatimin sadece onda kalmasını emrediyor. Normalde, alnına kazıdığım gibi sert kırışıklıklar bana müdürün odasında azarlanmak üzereymişim gibi hissettirirdi. Ama nedense kaybettiğim için bana kızgın olmadığı hissine kapılıyorum. Bunun yerine, hakimın kararına karşı çıkmaya ve beni savunmaya hazır görünüyor.

Delici bakışları omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor ve beni ayaklarımın üzerinde hafifçe dengesiz bırakıyor. Kendimi göz temasını kesmeye zorluyorum ve seçilmeme nedenimi aramaya devam ediyorum.

Sakalina doğru uzanan güçlü burnunu ve yüzünü çevreleyen saç tutamlarını tararken herhangi bir kusur görmüyorum. Vücudunda da kesinlikle kusur yok. Her bir kasını işlemek için biraz fazla zaman harcamış olabilirim. Karın kaslarından kollarına kadar, keskilerim ve fırçalarım bir müzedeki herhangi bir heykele rakip olacak kusursuz bir form oluşturdu. İzleyenleri terletecek kadar alçakta duran o seksi v şeklindeki çukur için bile acele etmedim.

Heykel uygunsuz hale gelmeden hemen önce, açılan dokunaçlar ekledim. Bana ayrılan alanın tamamı zaman içinde donmuş gibi görünen kıvrımlı uzantılarla kaplandı. Kumun üzerinde dalgalanarak, Poseidon'un dinlendiği tahtın tabanının etrafını sarıyorlar.

Yanımdaki üç dişli mızrağın sapı bile heykel yaparken topladığım deniz kabukları ve deniz camıyla süslü. Önyargılı olduğumu biliyorum ama Okyanus Kralı yorumumda gerçekten yanlış bir şey görmüyorum.

Taş kesilmiş gözlerine son bir kez bakıyorum ve yaklaşmakta olan bulutların arasından süzülen bir güneş ışığı kolyenin üzerine yerleştirdiğim kolyeyi parlatıyor.

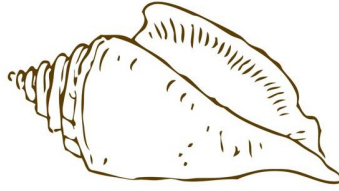
sivri ta. İlk yarışmamızı kazandığımızda babamın bana verdiği kolyeyi eklemenin iyi şans getireceğini düşünmüştüm. Belli ki yanılmışım.

Tam onu almak için hareket ettiğimde Billy tarafından durduruldum. "Gücenecek bir şey olmadığını bildiğinden eminim, Isla. Ama bu yıl hiçbir şeyin ters gitmeyeceğinden emin olmak için heykellerin yanında görünmesen iyi olur. İnsanların yanlış bir izlenim edinmesini istemem."

Omzuma bir şaplak atıp hızlı bir bakış attıktan sonra konuşmama bile izin vermeden arkamdaki biriyle konuşmaya devam etti.

şaşırdığımı söyleyemem ama yine de bir suçlu gibi muamele görmek iyi hissettirmiyor. Kolyeye yan gözle bir bakış attım. Kalabalık dağılana kadar beklemesi gerekecek, ki ufuktaki kara bulutlara bakılırsa bu da uzun sürmeyecek.

ISLA

N hiçbir tahmin fırtınanın okyanustan ne kadar hızlı geldiğini tahmin edemezdi. Açılır kapanır çadırlar güçlü esintide dalgalanırken, dükkan sahipleri mallarını paketliyorlar. Gök gürültüsü tepemizde patlıyor ve çoğu kişi saklanmak için acele ediyor.

Ben değil ama. Kolyemi almadan gitmeyeceğim. Bunun gibi yaz fırtınaları devasa dalgalar yaratabilir ve yarına kadar tüm heykelleri yok edebilir. Kolyemi tesadüfi hava koşulları yüzünden kaybetmeyi reddediyorum.

Neyse ki yağmur henüz başlamadı, ancak şimşek çakmaları gökyüzünü aydınlatıyor, bulutların altına dalıp ufku öperken batmakta olan güneşle yarışıyor. Tüm bunların evcilleşmemiş güzelliğinde hipnotize edici bir şey var.

Kırmızı beyaz çizgili dev bir şemsiye heykellerin sırasına doğru yuvarlandığında transım bozuluyor. Direkt, Dune Dreamers'a ait olan kaplanın gözüne saplandığında olduğum yerde donup kalıyorum.

Billy'nin nerede olduğunu görmek için telaşla etrafıma bakıyorum, ya olanları görmüştür ya da bu fiyaskonun başka tanıkları vardır diye umuyorum.

Sahil artık neredeyse terk edilmiş durumda ama onu, sahibi olduğu sahil barı The Clammy Pearl'e insanları sokarken görüyorum. Dönüyor, şemsiyenin bir piña colada'nın tepesi gibi kumdan dışarı çıktığını fark ediyor ve kaşlarını çatıyor.

Başımı sertçe sallayarak "Ben yapmadım" diye kendimi savunuyorum.

Ama ben destek arayamadan, birkaç metre ötemde bir şimşek kumu delip geçiyor. Rahat edemeyeceğim kadar yakın.

Şok içinde Poseidon'uma bakıyorum. Tacın tepesini sevgiyle süslediğim kolye, fırtınanın gazabı için mükemmel bir kanal olmuş, yıldırımın düştüğü yerde kumu sertleştirerek pürüzsüz siyah bir cama dönüştürmüştü. Billy'nin de benim gördüğümü görüp görmediğini anlamak için arkama döndüğümde, umursamaz gözlerle karşılaştım. Deniz mavisi gömleğinin arkasında yağmurun gelişini işaret eden büyük koyu lekeler belirdi. Bana doğru son bir uyarı bakışı attıktan sonra arkasını dönerek müşteri sürüsüyle birlikte içeri girdi. Bir grup plaj müdaviminin barına doluşması tam da onun sevdiği türden bir şey. Kumlu heykelime doğru kayarsam fark edemeyecek kadar meşgul olacak.

Heykelimin katı formu dimdik ayakta duruyor ve bir deniz feneri gibi beni çağırıyor. Gelen yağmur seli ve arkasında yükselen kaotik dalgalar Poseidon'u olduğu gibi heybetli bir ilah gibi gösteriyor. Gökyüzünden gelen bir ışık, erimiş tacından sarkan metal zinciri aydınlatıyor. Ya şimdi ya da asla. Hatıramı kurtarmazsam, fırtına dindiğinde o da yok olmuş olacak.

Yonttuğum deniz tanrısına doğru koşarken, tam olarak bitmemiş gibi görünen bir ejderhanın ve yüzleri olan bir güneş kremi şişesi koleksiyonunun yanından geçiyorum. Her ikisi de yağmurdan aşınıyor ama Poseidon'um her zamanki gibi güçlü duruyor.

Ona ulaştığımda, gördüğüm ince farklılıklar karşısında hazırlıksız yakalandım. Gün ışığının azalmasından mı bilmiyorum ama bir şeyler değişmiş gibi görünüyor. Ona ilk verdiğimde alaycı görünen gülümsemesinin kıvrımı şimdi yırtıcı ve karanlık görünüyor. Sanki ona emanet ettiğim bibloyu geri almam için bana meydan okuyor.

Kolyemi almak için parmak uçlarımda yükseliyorum. Hatırladığımdan biraz daha yüksekte. Ya kumlar tabanından akıp gitmiş ya da heykel fırtınada büyümüş. Gözlerim ödülüne kilitlenmiş, parmak uçlarım

Hamam kabuğu. Sertleşmiş taç üzerinde ileri geri sallanıyor ama çıkarmak için tam olarak uzanamıyorum. Biraz daha eğildim. Sonra düşünüyorum.

Eserime çarpmak üzere olduğumu fark etmem için geçen sürede, aniden bileğimden yakalanıp havaya kaldırılıyorum. Baş aşağı asılı bir şekilde, heykelimin yüzüne bakıyorum.

"Peki burada neyimiz var?" diyor kumdan kalem Poseidon.

Yanı başımızda çılgınca çalkalanan gelgit, midemdeki çalkantıyla kıyaslanamaz bile. Gerçekten benimle konuştu mu? İnançsız düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi dudakları kıvrılıyor.

"Ama-? Nasıl-?" Kendimi sudan çıkmış balık gibi hissederek kelimelerimi kekeliyor ve gözlerimi kaçırıyorum. Taş gibi sert göbeğini oymak için harcadığım detaylarla yüzleşince, şu anda olanların imkânsızlığından biraz daha fazla dikkatim dağılıyor. Görüş alanımın, V şeklindeki karın kaslarının kalın dokunaçlarına açıldığı yerle mükemmel bir şekilde hizalanmış olması da yardımcı olmuyor.

Kıkırdaması gök gürültüsü kadar derin. "Tacımı almaya mı çalışıyordun, küçük ada?"

"Kolye," diyebiliyorum bir sarkaç gibi ileri geri hareket ederken. "Ahh evet," diye mırıldanıyor. "Sanırım size teşekkür borçluyum. Ne de olsa "Bu forma girmemi sağlayan tılsımınız."

Aşağıdaki kumdan kopan dev dokunaçları kendilerini açıyor. Kalın ve etli iki tanesi sallanan bedenimi nazikçe sararak beni usulca kucaklıyor. Yavaşça beni dikleştiriyor ve dünyanın yeniden dengeye gelmesini sağlıyor.

Kendimi yeniden yönlendirirken, başımdan akan kandan mı, bir kum adamla konuşmanın şokundan mı, yoksa içimi saran sıcaklıktan mı sersemlediğimi söylemek zor. Her iki durumda da bu heykel ayaklarımın üzerinde sallanmama neden oluyor.

Eğilip kulağıma fısıldarken gözleri deniz camı gibi parlıyor: "Sana kendi kolyeni vermeme ister misin Isla?"

Adımı söyleme şekli, külotumu su basmış gibi taşıyor.

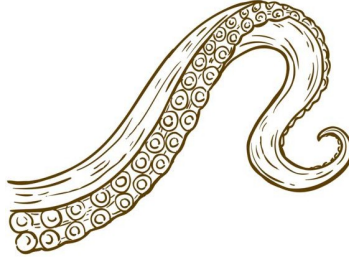
Hava yağmurlu, karanlığın ötesinde ve şiddetli bir fırtına var, ama sözleriyle kızarıken yanaklarımın kızardığını görebildiğinden neredeyse eminim. Heykelim dokunaçlarından birini kullanarak beni kendine çekmeden önce yine karanlık bir şekilde kıkırdıyor. Sıkı kucağına sarıldığımda, bir kalp atışı tarafından tutuluyormuşum gibi ritmik bir şekilde sıkılıp gevşeyen kavramasının etrafımda nabız gibi attığını hissedebiliyorum.

Poseidon yanağımdaki ıslak saçları fırçaladığında benim kalbim de bir an duraksıyor.

"Külotunun etrafımızda yağan yağmurdan daha ıslak olduğunu biliyorum, Isla. Ben su ile ilgili her şeyin kralıyım ve sen o kalçaların arasında bir okyanus saklıyorsun."

Bacağımda gezinen dokunaçlarının gıdıklaması, niyeti hakkında bilmem gereken tek şey. Ve onun ilerleyişi karşısında geri çekilmiyor olmam da benimki hakkında bilmesi gereken tek şey. Ama dokunuşunun hoş karşılandığına dair herhangi bir onaya ihtiyacı varsa, dudaklarımdan kaçan yumuşak inilti her şeyi anlatıyor. Denizin kralının P'min kralı olmasını istediğime hiç şüphem yok.

POSEIDON

Tu görkemli sabahta güneş doğduğu anda, zamanımın geldiğini biliyordum. Gün sakindi ama tuzlu havada elektrikli bir gerilim vardı, Ufukta beliren fırtınayı ima ediyor.

İsla alt dudağını yontarken, adını söylemeyi reddederek kalbini kıran adamı dinlerken bir tanrının gözlerinden yarışmanın kazananlarının açıklanmasını izledim. Onun güzel yüzünde görebildiğim ıstırap, gökyüzü kapkara olana dek tepemde toplanan fırtına bulutlarını, karanlık ve tehditk r bir şekilde yansıtıyordu.

Bir parıltı gökleri aydınlattı, ardından kulakları çınlatan bir gök gürültüsü yeri salladı. O anda, bir şimşek tacımın kumuna çarptı, enerjisi tanelerin arasından aktı ve bana güç aşıladı. Sonunda, küçük yalnız adamızın ihtiyacı olan baba olabilirim.

Yıldırımın düştüğü parlayan noktadan  z m, İsla'nın beni kum olarak kullanarak sevgiyle işlediği deniz tanrısı figürüne dönüştü.

Parçacıklarım dönerek katılaştı ve taş kadar güçlü bir vücuda ve beni yaratan ateş yıldırımının yoğunluğuyla parlayan gözlere sahip yüksek bir figür yarattı. Ben kumum, ama aynı zamanda çok daha fazlasıyım ve bu güçlü, tanrısal bedenimle kadınıma sahip çıkmaya hazırım.

Ben dışarı çıkıp onu arayamadan, o koşarak yanıma geldi. Ve şimdi, onu kollarımda, tam da ait olduğu yerde tutuyorum.

Kucağımda titriyor, avuç içleri göğsümde, sıcak ve yumuşak. O kadar çekici bir yumuşaklığı var ki. Her santimini keşfetmek, ipeksi tenini aşındırıcı dokunuşlarımla işaretleme istiyorum.

"Ahtapotların nasıl çiftleştiğini biliyor musun ufaklık?" Düşünüyorum.

"Neden?" Belli ki irkildi ama kendini tuttu ve kaçmadı. İlgisini çektiğim çok açık.

"Buna profesyonel merak diyebilirsin." Sırtında bir dokunaç gezdiriyorum. "Bu dokunaçları bana *sen* verdin. Ne yapabildiklerini biliyor musun?"

Başlı bir balığın kuyruğunu çevirmesi gibi bir o yana bir bu yana sallanıyor. Bakışları dokunaçlarıma doğru kayıyor, sanki sikimi nereye sakladığımı anlamaya çalışıyor. Bu düşünceye gülmek istiyorum. Sıradan bir insan siki ona benim verebileceğimi asla veremez.

Korkudan mı yoksa arzudan mı tam olarak anlayamasam da gözlerini benden alamadığı açık. Belki de ikisi arasındaki çizgi onun bile ayırt edemeyeceği kadar incedir. Muazzam boyutuma ve gücüne rağmen İsla'yı nazikçe tuttuğumdan emin oluyorum. Dokunuşum omurgasından aşağı bir ürperti gönderiyor ve aramızda deniz kadar eski bir bağ olduğunu hissedebiliyorum.

Uzun, kaba uzantılarımdan ikisi, canlı kum dalları, kasıtlı bir zarafetle hareket ediyor. Arkasına uzanıyorlar ve giydiği askılı bikiniyi nazikçe çözüyorlar. Artık özgür olan deniz mavisini renkli kumaş, ayaklarımdan dibine usulca yerleşmeden önce rüzgârda unutulmuş bir yaprak gibi dalgalanıyor.

"Bu daha iyi." Bakışlarım gülümseyerek onun ağır göğsüne kayıyor. "Çok daha iyi."

Uzanarak, ellerimle onu şefkatli bir merakla keşfediyorum. Nasırlı parmaklarımdaki teninin pürüzsüz hissi, içimde his dalgaları gönderiyor. Başparmaklarım meme uçlarını okşuyor ve nefesi kesiliyor.

"Beni ne kadar çok istediğin için mi yumuşadılar, küçüğüm?"

Öfkesi beni doğuran fırtına kadar şiddetli ve sorumu bana karşı çevirirken sesi sabit. "Dokunaçların hassas mı?"

Onun küstahlığı içimde zonklayan bir his uyandırıyor. Bir yanım onu döndürüp şımarıklığı yüzünden tokatlamak istiyor. Diğer yanım ise eğlenerek gülmek istiyor.

"İnanılmaz derecede öyle. En ufak bir fırça darbesi bile onları harekete geçirmeye yetiyor." Hiçbir uyarıda bulunmadan bir tanesini saçlarına doladım ve sertçe çektim. Bir başka kumlu uzvumu çıplak sırtından aşağıya, beline doğru sürüklüyorum ve onu bedenime doğru çekiyorum; sıkı meme uçları sert göğsüme sürtünecek kadar yakın.

Ondan ne kadar etkilendiğimi itiraf etmek, göğüsleriyle ilgili sorduğum soruya duyduğum öfke kıvılcımını köreltiyor. Onun yerine, yüklü bir merak var. "Ve... ahtapotlar nasıl çiftleşir?"

Eş kelimesi, tenini ıslatan ve sivri pembe tomurcuklarını sıkı soğuk yağmurla ilgisi olmayan küçük bir ürpertiyle dilinden düşüyor.

"Bu dokunaç," saç çizgisi boyunca bir dal fırçalıyorum, "Bu diğerlerinden farklı. Bunu çok uzun, çok kalın, çok hünerli bir penis olarak düşünebilirsiniz."

O çok uzun, çok kalın, çok hünerli dokunaç-siki, herhangi bir parmak ucundan daha iyi bir hassasiyetle kulağının kenarını izliyor. Boynuna dolanıp çenesini kaldırırken sıcaklığının onu sarmasına izin veriyorum.

Bakışları benimkilerle buluşuyor, gözbebekleri geceleyin denizin derin karanlığı gibi genişliyor. Dudakları aralanıyor ve küçük pembe dili onları ıslatmak için dışarı çıkıyor. Dokunaçlarım nabız gibi atıyor ve boynuna sarılı olan sıkılaşıyor, ucu göğüslerinin arasından aşağı iniyor.

"Bununla sana sahip olacağım. İçinin o kadar derinlerine ulaşacağım ki kendimi ruhuna yerleştireceğim ve asla ayrılmayacağım." Dokunaçlı aletimin ucu göbek deliğinin dibine ulaşıyor ve yavaşça dönüyor. "Rahmine kadar uzanacağım ve karnın çocuğumla dolana kadar seni tohumumla dolduracağım. Sana hayal bile edemeyeceğin şekillerde dokunacağım, hiç kimsenin olmadığı yerleri okşayacağım."

"Yap şunu," diye fısıldıyor, nefesi kesilmiş bir halde. Çok güzel bir istekle.

"Hm," diye sırtıyorum. "İlk olarak, sanırım sana bir kolye borçluyum."

ISLA

A Dokunaçların kalabalığı vücudumun her uzvunu sarıyor, beni istediği pozisyona getiriyor, ta ki kendimi onun önünde diz çökmüş bulana kadar.

ama benim kot şortum.

Dudakları kulağıma degecek şekilde öne eğildi. "Koyunu yağmalamamı ve hazinemi derinliklerine gömmemi ister misin, küçük ada?"

Siktir, onun sözleri. Tenim nemli ve gergin, elektriklenmiş hissediyorum. İçime daldığını hayal ettikçe göğsümde ısı yükseliyor. Başımı sallarken ağzımdan küçük bir inilti çıkıyor, bana vereceği her şeyi ve her şeyi istiyorum. Dudakları benimkilere değıyor, öpücük denemeyecek kadar yumuşak.

"Neye bulaştığını bilmen çok önemli Isla. Ben daha önce birlikte olduğun insan erkeklere benzemem." Ayağa kalkıyor, üzerimde yükseliyor, sesi geceyi sarsacak kadar yükseliyor. "Ben yıldızlar kadar eski ve çöl kadar zorlu biriyim. Sana yumuşak davranmayacağım. Yumuşak ya da ılık değilim. Ben kum ve çakılım ve parlayana kadar seni parlatacağım." O

Yüzümü ellerinin arasına alıyor, beni çerçevesiyor ve gözlerinin içine bakmaya zorluyor. "Eğer bunu yaparsak, senden tam teslimiyet bekliyorum. Bu, vermeye hazır olduğun bir şey mi?"

Boğazımdaki kuruluğa karşı yutkunuyorum ve başımı sallıyorum. "Kelimelerini kullan, Isla."

"Evet. Bunu istiyorum."

Boynuma dolanan, diğerlerinden daha kalın ve uzun olan dokunaç-siki hafifçe hareket ediyor ve ucuyla dudaklarımı izliyor. "Aç."

Her ne kadar itaat etmek istesem de, dilimi onun zımpara tanrısallığı tarafından törpülenmekten korumak için ağzımı kapatıyorum.

Sesi yumuşar. "Sana vereceğim şeyi seveceğini söylediğimde bana güven."

"Ama-"

"Benimle olmak istiyor musun, istemiyor musun Isla? Sana bunun nasıl olacağını zaten söyledim."

"Ama-"

Yükselen bir dalga gibi, dokunaçları toprağı iterek onu daha da uzatıyor, ani bir dalgayla gökyüzüne doğru kaldırıyor. Sesi gürlüyor, "Kapa çeneni ve iyi bir kız gibi al şu siki."

Bu talepten, onun varlığından ürperiyorum ama rahatlayarak iç çekiyorum. Sanki sert sözleri direncimi, beynimin kale yaratıcısına duyduğum bu arzuyu hala fazla düşünen kısmını kesip geçti. Belli ki o kumdan çok daha fazlası.

Ağır bir sessizlik var, hava hala onun kaba emriyle çınlıyor. Birbirimize bakıyoruz ve bunun benim şansım olduğunu biliyorum. Keskin sözleriyle bana ne kadar baskın olabileceğini gösteriyor ve geri çekilmem için bana bir an veriyor. Ama şimdi geri çekilmek istemiyorum. Hiç olmadığım kadar tahrik olmuş durumdayım.

Elektrikli bir yılan balığı gibi vızıldayarak ağzımı açıyorum.

Kum Poseidon'um gülümsüyor ve o daha uzun, daha kalın dokunaç yine dudaklarımda geziniyor.

"Dilini çıkar."

Sinirle nefes veriyorum ve dilimi dişlerimin arasından geçiriyorum. Başparmağı ve işaret parmağı arasında yakalıyor, dokunaçlı aletin ucu üzerinde kayarken orada tutuyor. Vücudumda bir his dalgası patlıyor. Parmaklarının hissi kaba ama sert değil, sanki çok çalışmaktan nasır tutmuş gibi.

Dilimi tutmayı bırakıyor ve dudaklarımı dokunaçlarının etrafına sıkıştırıyor. Ağzımda tanecikli bir his yok, sadece garip heykelsi gövdesinin cilası var. Kumun kötü tadı yerine, hafifçe tuzlu su şekerlemesi tadı var. Tadına şaşırarak dilimi ağzımda zonklayan damara doğru yalıyorum ve vücudunun tatlı tangasının tadını çıkarıyorum.

"İşte iyi bir kız. Beni iyi bir küçük enayi balık gibi em, ben de sana ödülünü vereyim."

Boyu içime girip çıkarken, dokunaç ordusunun geri kalanı beni bağlıyor, ağzımı sikerken kuma gömülmüşüm gibi beni tamamen hareketsiz tutuyor. Bu daha önce hiç yaşamadığım bir duysal deneyim. Çaresiz, ezilmiş, hükmedilmiş, kullanılmış, tamamen onun merhametine kalmış durumdayım ve buna bayılıyorum.

Daha derine itiyor ve öğürüyorum, ama tıpkı söylediği gibi ağzımı tekrar yağmalamadan önce kendime gelmem için bana sadece bir saniye veriyor. Gözyaşlarım yağmurla birlikte yanaklarımdan aşağı akıyor. Elleri kafa derime giriyor, kabaca saçlarımı kavriyor.

"İşte böyle koyum, benim için ağla. Gözyaşlarını ve şimdiye kadar sakladığın her duyguyu bana ver."

Kıyıya vuran gelgit gibi ağzımı durmaksızın sikmeye devam ederken, bir dokunacının kalın tabanını kalçalarımın arasına sıkıştırıyor. Sürtünmenin yarattığı zevk dalgalarına binerken, ağrıyan çekirdeğime doğru dalgalanıyor, titreşiyor.

Aldığı kadar iyi veriyor, iki dokunacı meme uçlarımla alay ederken biri amıma sürtünüyor ve diğeri ağzımı talep ediyor. Elleri, beni yağmaladığı sert yöntemle nazik bir tezat oluşturacak şekilde yüzümü kavriyor.

Daha önce parmaklanmıştım ama hiç dokunaçlı olmamıştım. Klitorisime karşı dönerken kasları kontrol etme şekli, ağzımın köşelerinden sızan tükürükten daha çok amımın salyalanmasına neden oluyor. Şortumun önünü döndürüp dolayarak, emicileri klitorisimi örten kumaşa karşı büzmek için kullanıyor. Serbest bırakılmalarının patlaması ve ardından okşaması, içimde bir özlem ateşi yakmaya başlıyor.

Kaslarım gerilirken içim sıvılaşıyor. Çiğ zevk içimden geçiyor. Beni kıyıya yönlendiren bir deniz feneri gibi, dokunuşu beni doğrudan o uçuruma götürüyor. Ve sonra geliyorum, beni tamamen içine alan bir akıntıya kapılıyorum, beni alt ediyor. Mutluluğun içinde kaybolmuş bir halde, Poseidon'un kontrolü tamamen ele geçirmesine izin veriyorum, ağzımın tadını çıkarmasına teslim oluyorum, ta ki ben bitkin bir yosundan başka bir şey olmayana, onun tutuşuna karşı sarkana kadar.

Onun etrafında inliyorum ve sonra, tek bir nefeste, o gitti. İçimden o kadar hızlı çekiliyor ki, demir atmış bir tekne gibi sallanıyorum.

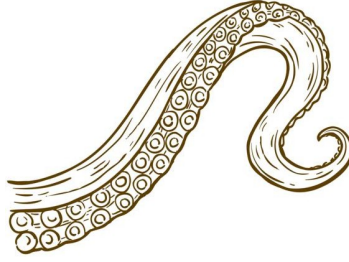
O inanılmaz, gizemli dokunaçlı penis omzuma şefkatle dokunurken, sert, sıcak ve lezzetli bir şekilde pürüzsüz bir şey cildimi tekrar tekrar, moraracağımdan emin olduğum kadar sert bir şekilde dövüyor. Her nasılsa boynumun etrafındaki baskı, hala kalçalarımın arasında dans eden kütlenin devam eden saldırısıyla birleştiğinde, beni nefes nefese bırakan ikinci, ani bir orgazma gönderiyor.

O hünerli uzuvlarıyla boynumun etrafına bir çizgi çiziyor ve aşağıya baktığımda, şimdiye kadar gördüğüm en güzel parlayan incilerden oluşan bir gerdanlık takıyorum. Tenimden aşağı damlayan yapışkan ve sıcak bir şeyle birbirlerine bağlılar.

Tüm boynum çember içine alınıp tamamen tükendiğinde, etrafıma sarılan her dokunaç özölüyor ve beni tüm dokunuşlardan yoksun bırakıyor, böylece aniden ellerim ve dizlerimin üzerine düşüyorum.

Parmakları kolyenin etrafını sarıyor ve beni bir tasma gibi çekiştiriyor. "Artık benimsin, Isla. Tohumumla işaretlendin. Bu asla çıkmayacak."

POSEIDON

MParmakların yakasını süsleyen sertleştirilmiş beyaz mücevherlerin hatlarını izliyor, her biri eşsiz bağımızın bir sembolü. Geçmişte, sayısız Diğerleri benim isteklerime boyun eğdi, benim duygusuz yöntemlerime teslim oldu. Yine de, daha önce hiç birini kendim olarak sahiplenmek, ona tamamen sahip olmak için böylesine derin bir arzu hissetmemiştim. Şimdi, bu tasma ile, dünya onun üzerindeki hakimiyetimin inkar edilemez işaretini görüyor. O benim, benim itaatkarım ve ben de onun babasıyım.

Bakışları benimkilerle buluşuyor, beklenti gözlerinin derinliklerine yansıyor. Beni fiziksel bir şeye dönüştüren o olmasına rağmen, onu tamamlayacak olan benim. Ona rehberlik edeceğim, arzularını kendiminkilerle uyumlu hale getireceğim ve bunu yaparken de ayrılmaz bir bütün olacağız.

Onu kendime çekerken tuzlu hava ciğerlerime doluyor, vücudunun sıcaklığını bedenimde hissediyorum. Dünya tasmayı sadece bir aksesuar olarak görebilir, ama onun bunun çok daha derin bir şeyi ifade ettiğini bilmesini istiyorum. Bu gece yıldızlar doğacak, yakasındaki mücevherler gibi parlayacak ve biz

Ay ışığının aydınlattığı sahilde, onun uzun zaman önce dilediği gibi bir baba olacağıma dair yeminimi yineleyeceğim. Bu sahil, fısıldayan esintisi ve sonsuz ufkuyla bizim sessiz tanışımızdır.

Yüzünde bağlılık işaretleri arıyorum ama şaşkınlık ve sorularla karşılaşıyorum.

"Taktığınız yakanın ağırlığını anlıyor musunuz? Bu sadece bir süs değil, rollerimizin bir beyanıdır. Bununla sana hayallerinin erkeği olacağıma söz veriyorum, yeter ki güvenin tam ve teslimiyetin tam olsun."

Isla bana bakıyor, yüzü öfke ve hayal kırıklığının karışımıyla sevimli bir şekilde buruşmuş. "Yarışmayı bile kazanamamışken nasıl hayallerimin erkeği olabilirsin?" Şımarık sesi meydan okumayla karışık. "Ne istediğimi ya da neye ihtiyacım olduğunu bile bilmiyorsun, bilsen bile bunu yapabileceğinden emin değilim."

Yağmur usulca yağıyor, ritmik sesi aramızdaki gerginlikle tam bir tezat oluşturuyor. Serin esintiyi bedenimde hissederek derin bir nefes alıyorum ve ona yaklaşıyorum.

"Isla," diye başlıyorum, sesim sabit ama kararlı, "Buraya kupa kazanmak için gelmedim. Aklımda çok daha iyi bir şey var. İlk tanıştığımız zamanı hatırlamıyor olabilirsin ama ben hatırlıyorum."

Kollarını kavuşturuyor, dinlerken gözleri kısılıyor, tam olarak ikna olmuş değil.

"Tam burada, bu sahildeydi. Sana çok yanlış yapan son baban hakkında saatlerce konuştun. Onun ya da ondan önceki herhangi bir erkeğin yaptığı gibi seni mutlu etme fırsatını tepmeyeceğimi söylediğimde bana güven."

"Son babam mı?" Sesi şaşkınlıkla karışık. "Ne zaman oldu bu?" "Bir yıl önce," diye yanıtlıyorum.

İçinden şafak gibi ani bir kıkırdama fırlıyor. "O-o değildi-"

Neyi bu kadar komik bulduğunu anlamaya çalışırken alnımdaki kırışıklıklar derinleşiyor. Bana sorarsanız, bir adamın onu incitmesi gülünecek bir şey değil.

Kıkırdamaları bir gülümsemeye dönüşüyor ve sonra elini kalbimin üzerine koyarak nazıkçe dokunuyor. "O benim babam değildi. Yani, öyleydi ama bu şekilde değil. *Babama* kızmıştım." Sesinde bir değişiklik var, geçmiş anıların ağırlığı bastırırken bir titreme ile noktalanıyor. "Beni hayal kırıklığına uğrattı."

Gözlerinde yaşlar parlıyor. Ellerimi uzatıp yüzünü nazıkçe avuçlarıma içine alıyorum ve düşmeye başlayan damlaları fırçalıyorum. Dürtüye direniyorum

Gözlerinden akan tuzlu suyu tatmak, dilimle ıslatmak istiyorum. Bunun yerine, başparmağımın yanaklarındaki hüznü okşamasına izin vermeye devam ediyorum.

Bir adım daha yaklaşıyorum, itiraf ettiği şeyi sindirmek için zamana ihtiyacı olup olmadığını umursamıyorum. Burada olduğumu ve dinlemeye hazır olduğumu bilmesini istiyorum.

Ayaklarına bakıyor, sanki kendini topraklıyormuş gibi ayak parmaklarını serin, nemli kuma gömüyor. İçimi bir korumacılık dalgası kaplıyor, onun herhangi biri tarafından, özellikle de kendi babası tarafından incitildiği düşüncesi kalbimi sızlatıyor.

"Artık onu düşünmek zorunda değilsin," diyorum. "Ben senin yeni babanım. Her zaman yanında olacak ve düşmene asla izin vermeyecek olan benim." Gözleri sanki söylediklerimdeki gerçeği arıyormuş gibi benimkileri arıyor. Sırıtarak ekliyorum: "Tabii dizlerinin üzerine çöküp sikime tapınmıyorsan."

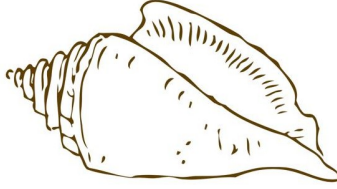
Yüzünü bir gülümseme aydınlatıyor ve bu gülümseme şimdiye kadar tanık olduğum tüm plaj gündeğumlarından daha güzel. Biraz tereddütle fısıldıyor, "Benim hiç böyle bir babam olmadı. Bu benim için ne anlama geliyor? Sana tasmalanmak?"

Bakışlarını tutarak derin bir nefes alıyorum. "Bu benim olduğun anlamına geliyor. Kalbin, bedenin, her şeyin bana ait. Eğer kendini rahatsız ya da güvensiz hissedersen, bana söylemeni istiyorum. Her zaman senin duygularına ve iyiliğine öncelik vereceğim. Ama karşılığında sen de beni takip edeceksin. Ve kendini bana tamamen, bütünüyle ve isteyerek vereceksin."

Sözlerimdeki samimiyet ona ulaşmış gibi görünüyor ve dudaklarının kenarlarında belli belirsiz bir gülümseme beliriyor. Eli boynundaki incilere dokunmak için uzanıyor. "Az önce yaptığımız şey gibi mi?"

"Ah, benim güzel küçük adam, bu okyanusta sadece bir damlaydı."

ISLA

I Son yarışmadan sonraki o geceyi hayal meyal hatırlıyorum. Babam bana haberleri vermekte çok isteksizdi ama burası küçük bir kasaba ve ben yine de ö ğ r e n d i m . Yani, birinin kuma işemesi buranın uzun zamandır gördüğü en iyi dedikoduydu, bu yüzden onları tamamen suçlamıyorum.

Ama ben

Birlikte inşa etmek için çok çalıştığımız anıları mahvettiği için babama.

Anlayacağını düşündüğüm tek şeye, azgın gelgitlere içimi dökmek için sahile gelmiştim. Ayaklarımın altındaki kum taneciklerinin beni dinlediğini, izlediğini ve canlanmak ve... tam olarak ne yapmak için o anı beklediğini nereden bilebilirdim?

Kumsal her zaman benim sığınağım olmuştur; dalgaların endişelerimi alıp götürdüğü ve tuzlu esintinin ruhumu temizlediği bir yer. Ama şimdi, güvendiğim unsurlar bana karşı dönmüş gibi hissediyorum. Bir zamanlar beni sakinleştiren su şimdi içimi yansıtan bir yoğunlukla çalkalanıyor.

Kargaşa ve adımlarımı yumuşatan kum şimdi önümde tahmin edilemez bir şekilde kayıyor.

Benimle ilgilenmek istediğini söyledi, ama aynı nefeste beni dizlerimin üzerine çökmeye zorladı ve ağzıma sahip oldu. Şimdi benden daha fazlasını istiyor ve ben itiraz etmesem de kendimden ne kadarını vermek istediğimden emin değilim.

Bedenimi almasına kolayca izin veririm. O kadar ateşli ki bana her şeyi yapmasına izin verebilirim, özellikle de az önce yaşadığım gibi bir orgazmla sonuçlanırsa. Ama yanmaktan korkuyorum, tıpkı kavurucu bir günde kumsalda çıplak ayakla yürümek gibi. Bana her şekilde, her pozisyonda sahip olabilir. Ama güven? Ona olan teslimiyetim ve inancım? Bu farklı bir hikâye. Bunu verebilecek durumda mıyım bilmiyorum.

Her dokunuşu, her öpücüğü içimde hem heyecan verici hem de korkutucu bir ateş yakıyor. Okyanusun kenarında durmak, akıntının çekimini hissetmek ve bırakırsam sürüklenip gidebileceğimi bilmek gibi. O doğanın bir gücü ve ben onun akıntısına kapılmış, teslim olma arzusu ile kendimi koruma içgüdüğü arasında kalmış durumdayım.

O gece sahile teselli aramaya gelmiştim. Onun yerine, onu buldum. Hem yıkım hem de güzellik yapabilen insan formunda bir fırtına. Ama kontrolü tamamen ona verirsem içimdeki fırtınayı dindirebileceğini iddia ediyor. Ben de o sözleri söyledim ve kaderimi mühürledim.

"Tamam. Her seferinde bir adım atalım."

Belki de "her seferinde bir adım" sözünün, dokunaçlarının birkaç hareketiyle sahili geçebilen bir adam için farklı bir anlam ifade edebileceğini fark etmeliydim. O dokunaçlardan birini bileğime sarıp beni kendine doğru çekerken, kendimi tam olarak neyin içine soktuğumu merak etmeden edemiyorum. Anlayışımın ötesinde güçlerle uğraşıyorum. Bana bakacağına yemin ediyor ama yöntemleri hiç de nazik değil.

"Buraya rahatlamak için geldin, izin ver sana bunu vereyim." Sesi bir esinti gibi kıvrımlarımda geziniyor, kum tepelerinin arasından fısıldıyor, alay ediyor ve kışkırtıyor.

Zarif ve sert dokunaçları jean şortumu sıyrıyor ve beni bir anlığına bikini altlarımla bırakıyor. Malzeme ıslanmak için yapılmış olmasına rağmen, damlayan arzularımla kumaşın sınırlarını zorladığımı hissediyorum. "Kızım benim için ıslak." Dokunaçları kaygan bikinimin içinden klitorisimi okşuyor. kumaş. "Kahretsin, sen benim horozumun etrafına gelirken tüm sularını emmek için sabırsızlanıyorum."

Mükemmel dokunuşlar içimi baştan çıkarıyor. Sanki tam olarak neye ihtiyacım olduğunu biliyor, gözlerimdeki özlemi, kaslarımdaki gerginliği okuyor. Söylediği her kelime içimde bir beklenti uyandırıyor. Aramızdaki boşluğun farkındayım ve basit bir dokunuşun ötesine geçen bir yakınlık arzuluyorum.

Dokunaçları mayomun bel bandında izler bırakıyor, tenimde dolanırken benimle alay ediyor. Emdiği uzantısını kumaşın etrafına kilitleyip vücudumdan sökerken nefesim kesiliyor. Gözlerinde bir vahşilik var ve zevk vaat ediyor.

O ana teslim olmak, yosun gibi üzerime yapışan şüphe ve korkulardan kurtulmak istiyorum. Ama bir yanımda tereddüt ediyor. Önümdeki bu canavar kadim kumlardan, kükreyen gelgitlerden ve ham şimşeklerden yaratılmış ve ben ona en mahrem bedenimle güvenmek üzereyim.

"Zihninin çalkalandığını görüyorum, küçük ada." Sesi düşüncelerimi şaşırtıcı bir netlikle kesiyor.

Varlığı, öylesine buyurgan ve uhrevi ki, onu yaratan güçler kadar ilkel bir tepkiyi harekete geçiriyor. Kaygan dokunacıyla kıvrımlarımı ayırdığı anda endişelerim aklımdan uçup gidiyor.

"Karşı koymayın," diye devam ediyor.

Elimden geldiğince deniyorum, kaslarım gevşemeyi reddediyor.

Gözleri benimkilere dikilmişti. "Teslim ol, Isla. Yoksa sana boyun eğdirmemi, o güzel küçük beynini etkisiz hale getirmemi ve böylece bunu fazla düşünmememi mi istiyorsun? İhtiyacın olan bu mu?"

"Evet," kelimesi bir iç çekiş, sahip olduğumu hiç bilmediğim bir özlem. Her zaman her şeyi fazla düşünüyorum. Her zaman seçimlerim ve üzüntülerim üzerine kafa yoruyorum. Bir an için düşünce yerine duyguda boğulmak istiyorum.

"Seninle işim bittiğinde, etrafımdaki toprakta eriyen bir su birikintisinden başka bir şey olmayacaksın." Dokunaçları batarken, içimde bir değişim hissediyorum. O hassas noktayı bulduğunda dizlerimin bağı çözülüyor ve neredeyse devriliyordum. Beni belimden yakaladığında gülüşü çiğ ve hararetli. Daha fazla dokunaç etrafımı sarıyor, beni varlığıyla boğuyor, bir deniz canavarı tarafından derinlere çekilen bir gemi gibi beni düşünceden uzaklaştırıyor.

Dokunuşu güç ve sahiplenmenin baş döndürücü bir karışımı. Sanki her parçamı sahipleniyor, ağrıyan, şişen haznemin içine kendini soktukça varlıklarımızı birleştiriyor.

Dışarıdaki dünya kayboluyor. Vücudunun sıcaklığını, nefesinin sabit ritmini ve yağmurun güçlü ritmini hissedebiliyorum.

ama benim için başka hiçbir şey yok.

"İşte bu, küçük dalga," diye fısıldıyor. "Kendini bana teslim et. Beni zevkinle ıslat."

Dokunaçları kucaklamalarını sıkılaştırırken, babama teslim oluyorum. Dokunuşu her yerde, hâkimiyetinin ve benim gönüllü teslimiyetimin sürekli bir hatırlatıcısı. İçimdeki fırtına diniyor, yerini olmam gereken yerde olduğuma dair derin bir duyguya bırakıyor. Rüzgâr onun avuçlarında gevşememi onaylarcasına uluyor ve ben de kendi inlemelerimle onun evcilleşmemiş şarkısına katılıyorum.

Beni kollarının arasına alıp tahtına doğru taşıırken içimde sabit bir ritim tutmaya devam ediyor. Kum ve deniz kabuklarından oluşan taht, sanki antik bir kayadan oyulmuş gibi görünüyor. Beni serin, pürüzsüz yüzeye indirirken, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor, yoğunluğu zevkin sisini delip geçiyor.

"Bana bak," diye yumuşakça emrediyor ve ben de itaat ederek bakışlarına karşılık veriyorum. Önümde dizlerinin üzerine çöküyor, dokunaçlarını bacaklarımın etrafına sarıyor ve onları birbirinden ayırıyor, böylece kralımın önünde yayılıyor. Genelde toplum içinde seks yapan biri değilimdir ama açık havada sergilenmek inanılmaz derecede erotik.

Tuzlu sprey ve kıvrımlarımın üzerinden akan yağmur damlaları, rüzgarın gelip serinletici nefesiyle beni yalaması için tenimi mükemmel bir şekilde ıslatıyor. Kumsalda çırpınan dalgalar ve tepemdeki gök gürültüsü, genişçe açılıp Poseidon tarafından becerilirken cesaretimi alkışlıyor.

Ama bunu gerçekten özel kılan şey, tamamen açıkta olmama rağmen, önümdeki kum adam tarafından tamamen korunduğumu hissetmem. Sadece fiziksel olarak değil, her ne kadar korkutucu formu çıplaklığımı meraklı gözlerden engelliyor olsa da, duygusal olarak da. İnkâr edilemeyecek kadar korumacı. Şu anda ne kadar savunmasız olursam olayım, kimsenin beni incitmesine izin vermeyeceğini biliyorum.

Eğer sahilde bir insanla birlikte olsaydım, bundan zevk alamayacak kadar kendimde olurdum. Ama Tanrısal Babamla, arkama yaslanıp bana verdiği her zevkin tadını çıkarabilirim.

"Baban olmama izin ver Isla," diyor, sanki düşüncelerimi okuyormuş gibi. "Şimdi ve her zaman."

Ben cevap veremeden dilini yarığıma daldırıyor. Deniz mağarama sokuluyor, hem ağzının hem de dokunaçlarının benimle oynamasının hissi o kadar şiddetli bir inilti çıkarıyor ki sırtım yukarı kalkıyor ve daha fazlası için yalvarıyorum.

Dokunuşu acımasız, her okşayışı ve hareketi beni o mükemmel uçurumun kenarına götürmek için tasarlanmış.

Tepkimden zevk alıyor gibi görünüyor, altında kıvranışımı izlerken gözleri memnuniyetle kararıyor. Dokunaçları bedenimi suların yeryüzünü kapladığı gibi kaplıyor, vantuzları etime gelgit havuzumu dolduran nazik öpücükler yerleştiriyor.

"Benim ol, küçük ada." Kavrayışı sıklaşıyor, dokunaçları yenilenmiş bir şevkle etrafımı sarıyor. "Benim limanım. Benim evim. Kraliçem."

Bu sözlerle hareketlerini yoğunlaştırıyor, beni saf bir his denizinde kaybolana kadar daha da yükseğe çıkarıyor. Başlığımı dudaklarının arasına almak için duraklamadan önce dili klitorisimde geziniyor. Amıma karşı mırıldanırken hassas tomurcuğa masaj yapıyor, narin "mmm" sesi bana "Oh!" dedirtiyor.

Bedenim titrerken, içimdeki fırtınanın doruğa ulaştığını, kopmaya hazır olduğunu hissediyorum. Gözleri gözlerimi tutuyor, üzerime çöken zevk dalgası tarafından sürüklenirken bile beni topraklıyor. Şu anda tamamen onunum, kralımın ham, elemental gücüne teslim olmuş durumdayım.

Daha önce yaşadığım en büyük zevki kumdan heykel yarışmasını kazanarak tatmıştım ama yarattığım kale beni bir mürekkep balığı gibi fişkirtiyor ve boşalırken kendimi bir şampiyon gibi hissediyorum.

Hâlâ kafam güzel olduğu için titreyen bedenim, beni kaldırıp tahtında hak ettiği yeri alabilmesi için kollarının arasında gevşekçe düşüyor. Beni kucağına çekerek oturdu.

Ben kalçalarına sarılmak için yeniden pozisyon alırken, onun horozu içimde dönüyor. Ben daha derine indikçe şişiyor, ucu hiç kimsenin olmadığı bir yeri okşuyor. G-noktama karşı nabız atıyor ve zonkluyor, vücudumdaki her siniri ateşe veren zevk şoklarını ortaya çıkarıyor. Çok hassasım, iyice becerildikten sonra balon balığı gibi şiştim. İnliyor ve kıvranıyorum, bu ezici duygudan kaçmaya çalışıyorum.

"Hiçbiri değil." Bir dokunaç ellerimi arkamdan bağlayıp aşağı çekiyor, göğsümü yukarı kaldırarak hassas göğüslerimin onun sert göğsüne baskı yapmasını sağlıyor. Çenemi eğiyor ve dudakları benimkilerle buluşup nefesimi alıyor.

Bu öpücük bir fırtına. Dişler dudakları sıyrıyor, dudaklar dilleri emiyor, diller gece kadar ilkel bir dansa birbirine karışıyor. Ham ve hayvani, beni fethediyor ve bedenim onun iradesine teslim oluyor. Saf bir his, kaynayan bir coşku, bastırılmaz bir susuzluk haline geliyorum.

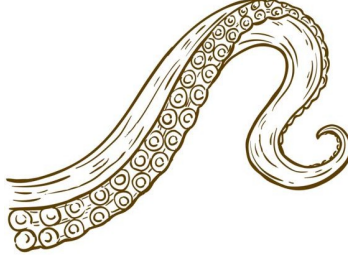
Ayrıldığıımızda boğazımı tam yakamın üstünden kavırıyor. "Şimdi babana iyi bir kız gibi binecek ve sikimin her tarafına boşalacaksın. Ve o daracık amcığın beni sıktığında, seni döllerimle öyle bir dolduracağım ki tadını alacaksın. "

İğrenç sözleri göbeğimin sıkışmasına neden oluyor ve ikimiz de birlikte inliyoruz. Onu bir dalga gibi sürmeye başladım, o içimi okşamak için kullanırken kendimi horozunun üzerinde kaldırıp indiriyorum.

Saçlarımı okşaması ve boynumu öpmesi, bileklerimi sertçe kavraması ve meme uçlarımla oynamasıyla uyuşmuyor. Kumdan yapılmış olabilir ama o bir okyanus, aynı anda hem vahşi hem de sakın.

Ve ben onun akıntısına kapıldım.

POSEIDON

T Ta giyen baş ağırdır derler, ama hiçbir şey kadınıımı izlerken sikimin içinde oluşan ihtiyaın ağırlığından daha ağır değildir. üzerimde zıplıyor. Bir denizatına biner gibi sikimin üzerinde dörtnala giderken, zıplayan kıvrımları dokunalarım tarafından dizginlenmek için yalvarıyor. Yakında onu ihtiyaçlarıma göre bağlayacağım ama şimdilik beni becermesini izlemekten memnunum.

Onu kendim yontmuş olsam bile daha mükemmel olamazdı. Kalın kalçaları kendimi sarmak için mükemmel. Esnek teni o kadar narin ki, emicilerimin en ufak bir sıkışı onu benim olarak işaretliyor.

Bakışlarımı üzerinde gezdirirken, her nefes alışında hareket eden göbeği beni büyölüyor. Büyölenmiş bir şekilde yumruğumu göbek deliğinin hemen altındaki noktaya indiriyorum ve parmak eklemlerimi yumuşaklığı boyunca süröklüyorum. İncimi yerleştireceğim yeri okşarken elimin arkasında tüylerimi diken diken eden bir yol oluşuyor.

Küçük insanımı yetiştirme düşüncesi omurgamdan aşağıya doğru zevk akıntıları gönderiyor. Dünyayı gördüğüm onca yıl boyunca, tek bir yere yerleşmek isteyeceğimi hiç düşünmemiştim. Her kıyıda bu kadar çok lezzet varken, neden kendimi sadece bir tanesiyle sınırlayayım ki?

İsla. Bu yüzden kalacağım. Kabaca yumruğumu açıyorum ve avucumun içine göğüslerini alana kadar elimi yukarı itiyorum. Ağzımı meme ucuna yapıştırıp, tomurcuğu dişlerimin arasında kaydırıyorum ve derisini ısıyorum. Hayır, *onun* derisini değil. *Benim tenimi*. Göğüsleri, dudakları ve beni sınırsız saran amcığı, hepsi benim.

Ona sahip olmak için ağzımı yukarı kaldırarak, kalçalarının sallanışıyla aynı anda dilimi dudaklarının arasından geçiriyorum. Beni derinliklerine alıyor, inci çuvallarım girişiyle aynı hizaya gelene kadar batıyor ve beni boşaltmak için çalışırken tekrar yükseliyor. O kadar içine dalmışım ki, rahminin döllerimi sikimden çekmeye çalıştığını hissedebiliyorum ama yine de tatmin olmuyorum.

Onu bana karşı, etrafımda daha fazla hissetmeye ihtiyacım var, ta ki o dolana ve tamamen bana ait olana kadar. Vücudunun her hücresinin artık bana ait olduğunu kabul etmesi için acımasız bir özlem var. İçimdeki her kum tanesinin çaresizce küçük adamızı kendi evi yapmaya çalışmasından bahsetmiyorum bile.

Kucağımla buluşmak için o tatlı kalçalarını her indirdiğinde, öpücüğüme karşı ciyaklayan bir nefes korusu dökülüyor. Onun zevk sesi, kızımın gemiyi yönetirken yeterince eğlendiğine karar vermem için gereken tek şey. Dümene geçme sırası babasında.

Vücudunun etrafını sararak, mükemmel küçük insanımın her şehvetli parçasını kavırıyorum, birkaç dakika içinde onu altımda bastıracağımı, her erotik hevesime ve arzuma boyun eğeceğini bilmekten zevk alıyorum.

En iyi kısmı da bu, kendini sikimin üzerinde kaybedişini izlemek, dokunaçlarımı vücudunun etrafına stratejik olarak yerleştirdiğimin tamamen farkında değil, böylece kontrolü yeniden ele almaya hazır olduğumda beni durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yok. Özellikle de vücudunun istediği tek şeyin daha fazlası olduğu o zirveye ulaştığı için.

"Çok iyisin, tatlı mercan. Babanı sanki amın benim için yaratılmış gibi alıyorsun." Kulağına doğru ilerlerken, "Bakalım başka nerelerini doldurabilirim?" derken sesim kısık çıkıyor.

Gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açılıyor ve onu ters çevirip dizime yatırdığımda küçük bir "Oh!" çekiyor. Avuç içimi düzleştirip

Elimi dolgun yanağına dayadım. Arkasını dönüp izlemek için zorlanıyor ama ben elimi sıkıp onu yerinde tutuyorum. Artık gösteriyi o yönetmiyor ve bu düşünce içimde bir heyecan yaratıyor. Kıçına bir tokat atarak, yayılmış elimi onun istekli etine indirerek duyumların sarsıntısını küçük adamla paylaşıyorum.

Ona bir kez daha şaplak atıyorum, darbenin yarattığı dalgalar bana en başta beni ona sürükleyen dalgaları hatırlatıyor. Avuç içi şeklinde bir yara hızla oluşuyor. Kıçına indirdiğim darbenin görüntüsü, dokunaçlı sikimin daha büyük bir ihtiyaçla nabız atmasına neden oluyor. Daha derine itiyorum, onun sıcak kaynaklarında yüzüyorum, gırtlaktan gelen inlemelerinden zevk alıyorum.

"Ah, küçük yaratıcı, benim dokunuşumla şekillenmek nasıl bir duygu?" Lekeli pembe çizgiyi takip ederek elimi hizalıyorum ve bir darbe daha indiriyorum.

Çabucak ağrısını okşuyorum. Şaplağı çok iyi karşılıyor, her şaplakta en güzel çığlıkları atıyor.

"Bana cevap vermedin." Bir tokat daha ve hâlâ ondan gelen tek ses, bir sonraki darbeyi indirirken çıkardığı ciyaklama sesi. "Belki de seni işaretlediğimde amın bana nasıl hissettiğini söyler?"

Parmaklarımı kalçalarının arasına daldırmadan önce acıyan deriyi yatıştırıyorum ve parmaklarımı amcığını parçalayan dokunaçla birlikte içine daldırıyorum. Tümseği sıcak ve yapış yapış. Arzusunu hissetmek varlığımın derinliklerinden öyle kaba bir inilti çıkarıyor ki, kıçına ektiğim kızarıklığın bir ton daha derinleştiğine yemin edebilirim.

Uyarılmasından damlayan parmaklarımı kıçının kabuğunun etrafında dolaştırmadan önce birkaç kez sokup çıkarıyorum. Bir yengeç gibi geriliyor, ki bu işe yaramayacak.

"Bana kim olduğumu söyle, küçük ada," diye emrediyorum, bana daha fazlasını vermesi için ona meydan okurken vücuduna saldırmaya devam ediyorum. "Bana ne olduğumu söyle."

"Babacığım," diye inliyor.

"Peki baban olarak senin için ne yapacağım?"

Soruya nasıl cevap vereceğini bilmiyormuş gibi başını sallıyor ve hünerli uzuvlarım hassas serviksini sıyırdığında zevkle inliyor.

"Cevap ver, Isla." Kıçını tekrar tokatladım. "Senin için ne yapacağım?"

"Ben-" Bir inlemeyle kesildi, onun mağarasının derinliklerinde oynamamdan ne kadar hoşlandığını bana tam olarak anlatan bir siren şarkısı. Bir nefes ve sonra, "Bilmiyorum."

Parmağımın ucunu onun dar arka deliğine bastırarak çenesini kaldırıyorum, böylece bakışlarımdan kaçamıyor ve söylemek üzere olduğum şeyle yüzleşmek zorunda kalıyor. "Seninle ilgileneceğim, Isla. Korkmana ya da gergin olmana gerek yok. Rahatla. Bırak kendini. Seninle ilgilenmem için bana güven ve kontrolüme teslim ol." Saçlarını yüzünden uzaklaştırıyorum. "Seni iyi hissettireceğime söz veriyorum."

Sikim hâlâ amcığının içindeyken, tek parmağımla karanlık portuna giriyorum. Yavaşça, sabit bir ritimle içine girip çıkıyorum. Göğsü kabarıyor ve bakışları benimkine kilitleniyor, sanki uyarılma tufanı boyunca onu tutacak bir çapa arıyor.

Onu dokunaçlarımla bağıyorum, tahtıma yaslanmış üç çatallı mızrağa uzanırken ihtiyacı olan topraklamayı sağlıyorum. Ortadaki çatal diğer ikisinden birkaç santim daha uzun ve ucu hafifçe yuvarlatılmış. Ona yapmak istediğim şey için mükemmel.

Parmağımı götünden çıkardığımda, protesto edercesine başını sallıyor ama konuşmuyor. Sanki beni kışında hissetmekten ne kadar zevk aldığı için utanıyor ve daha fazlasını istediğini tam olarak itiraf etmek istemiyor.

"Merak etme, benim susamış küçük pınarım, baban seni eksik bırakmayacak." Parmağımı mızrağımın orta ucuyla değiştiriyorum ve dış uçları kışının etli etini dürtünceye kadar içine süzülüyorum.

İnliyor ve kıvranıyor, uzun uçlarda kendini mızraklamak için geri itiyor. Hassas bandı ortadaki ucun etrafına gerilerek onu açıyor. Daha derine kayarken açlıkla izliyorum, genişlik büyüyor ve kendimi içine batırdığım zaman için hazırlık olarak onu geriyor.

Cadalozumun hevesine kıkırdıyorum. "Bu hoşuna gitti, değil mi küçük ada? Ben dokunaçlarımla amını sikerken babanın büyüğü mızrağının kışında olması hoşuna gidiyor."

"Evet," diye soluk soluğa kalıyor. Ben açığı ayarlarken başı bir o yana bir bu yana sallanıyor ve gözleri geri dönüyor.

O güzel ağzı, sudan çıkmış bir balığın nefes almak için çırpınması gibi aralanıyor ama melek balığımın ihtiyacı olanın oksijen olmadığını biliyorum. Kum midyelerimden daha fazlasını arzuluyor. Serbest kalan uzantılarımdan birini dudaklarına götürerek, pembe dudaklarının dış hatlarını çiziyorum. Sirenim dilinin dürtüsüyle ucu selamlıyor, okşamamın altında gevşerken bana karşı durgun bir şekilde fırçalıyor.

Üç çatallı mızrağımın ve tanrısallığımın ölçülü nabız atışları, istekli ağzıyla bana nasıl yöneldiğinin tonunu belirliyor.

"Daha fazla." Ağgözlü küçük elleri beni kavıyor, dilini ucuna kadar götürmeden önce dudakları hassas büzgülerimden birine bir öpücük konduruyor.

Küçük güzel kızımın coşkusuna kıkırdıyorum. "Oh, sana daha fazlasını vereceğim. Her bir deliğini dolduracağım ve seni kumlu derinliklerime gömeceğim."

"Evet," diye nefes alıyor dokunacımı ağzına almadan hemen önce.

İhtiyacım olan tek davet bu. Üç çatallı mızrağı çıkarıp yerine bir dokunaç koyuyorum, bir diğeri de dilini gıdıklıyor. Ellerim göğüslerinde çalışırken, kalan iki dokunaçım bacakları boyunca öpücükler emiyor. Ve tüm bu süre boyunca, canavar horozum onun uçurumunu sikiyor, onun uyarılma akışlarına dalıyor.

Parmak uçlarımla esnek etinin yüzeyini sıyırıp, bataklık kumuymuş gibi vücuduna batarken, yumuşaklığının dokunuşuma teslim oluşu karşısında dehşete kapılıyorum. Dalgalarda sörf yaptım ve denizlerin derinliklerini gördüm, ama hiçbir zaman bir başkasına onunla hissettiğim kadar bağlı hissetmedim.

Onu doldurma, üreme, ona sahip olma ihtiyacı beni ele geçiriyor, beni bir çılgınlığa sürüklüyor. Uzuvarımız ve arzularımız birbirine karışıyor, bir coşku ağına yakalanıyoruz. Tutkumuzun ritmi yok. Kıyıya vuran bir gelgitin aceleciliğiyle ona vuruyorum. Bedenlerimizin çarpışırken çıkardığı sesler, eğer gök gürültülü gökyüzü bizi gizlemeseydi, kolayca bir kalabalığı çekebilirdi.

Adam bana doğru itiyor, bana daha derinden ulaşabilmek için eğiliyor. Çatlaklarında kum olmasından benim kadını kadar hoşlanan birini daha önce hiç tanımamıştım. Onu ne kadar derine götürürsem, çuvalım o kadar sıkı kavıyor. İncimi yerleştirmeye hazırım, ama kraliçemin önce zevkin zirvesine ulaştığından emin olmak için tüm gücümle geri çekiliyorum.

Sırılsıklam seks kokusunun deniz meltemine karışmasından, yakın olduğunu anlayabiliyorum. Kadını ıslak, beni emerken çenesinden aşağı salyalar akıyor, hükmedilmenin coşkusuyla yüzünden yaşlar süzülüyor ve hepsinden önemlisi sulu midyesi etrafımda dolanıyor. Bir deniz yılanı gibi kıvranıyor, kucağımda kıvranıyor ve bükülüyor. Ama şimdi onu bu kadar iyi hissettirenin kim olduğunu anladığı an.

Saçlarını yumruğuma dolayarak başını yerinde tutuyorum ve dokunaçlarımla yüzünü beceriyorum. Uzunluğundan dolayı her tıkanışında kışını tokatlıyorum. "Ben kimim?"

"Baba!" diye bağılıyor boşalırken yıldızlara. Yanakları şişmiş ve ağzı doluyken, adımı tekrar söylerken sesi boğuk çıkıyor. Baba kelimesi kulağa hiç bu kadar kaotik ve çaresiz gelmemişti ve bana sonsuza dek bu şekilde hitap edeceğini bilmekten zevk alıyorum.

Ben onun sularını istila ederken onun zevki benim uzunluğumu ıslatıyor. Duvarlarının sıkışması incilerimi kılıflarından çıkarmaya başlıyor, her kasılma beni ona katılmaya ve mutluluk dalgasının bizi altına çekmesine izin vermeye ikna ediyor. Ama dizimin üzerine eğilmiş olduğu kadar güzel, mücevher tohumumu rahmine yerleştirdiğimde yüzünü görmek zorundayım.

O kadar esnek ki, yüzüme bakması için onu kırbaçladığımda doygun vücudu bir denizanası gibi hareket ediyor. Dik bir şekilde otururken, birçok dokunaç yardımıyla onu kalçalarımın üzerinde gezdiriyorum. Belini sarmallarım kaplıyor. O kadar tamamen gömülmüş ki sadece göğüsleri ve parlak amı bana parlıyor.

Bacaklarını ayırmak için uzuvlarımı kullanarak onu ayırıyorum, böylece dokunaçlı aletimin onu tamamen ele geçirmesini izleyebiliyorum. Dokunaçlarımdan birini boğazına sokmaya devam etmenin cazibesi çok büyük, ama onu aldığında ismimi inlediğini duymam gerekiyor. Birini kışına gömülü bırakarak, pompalarım şevkle artarken iç mağaralarını yumuşak vuruşlarla kızdırıyorum.

"Bu doğru, *ben* senin babanım. Ve seni bir canavar gibi doğuracağım." Vuran dokunaçlarım karnını fethedebileceğim bir tepe gibi şişiriyor.

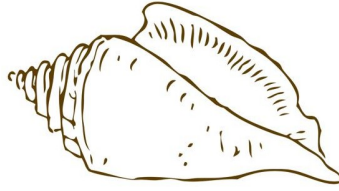
Sikim kabarıyor. Daha fazla kendimi tutamıyorum. Kükremem Zeus'un yeryüzüne gönderebileceği herhangi bir gök gürültüsüne rakip oluyor, salıverilmem beni buraya getiren yıldırımın sarsıntısından daha hızlı bir şekilde içimden fırlıyor.

"Benim!"

O bir girdap gibi beni gittikçe daha derine çekiyor ve ben onun uçsuz bucaksız okyanuslarında kayboluyorum. Doruğa tırmanıyorum ve tohumumu serbest bırakıyorum.

Artık onu asla bırakmayacağım.

İSLA

A İkimiz de tükendikten ve bitkin düştükten sonra bana sarılıyor ve deniz gibi yumuşak sesler çıkararak beni kucağında sessizce sallıyor. Bana sanki

Ben dünyadaki en değerli şeyim. Bir hazine. *Onun* hazinesi.

Gözlerimden yakıcı yaşlar dökülürken eller, dudaklar ve dokunaç uçları nazik dokunuşlarla tenimi takip ediyor. Neden ağladığımdan bile emin değilim. Adrenalin çarpması belki. Ya da belki de uzun zamandır bunun özlemini çekiyordum. Birinin benimle ilgilenmesini, bana değer vermesini, bana hükmetmesini. Bu ana kadar kontrolü ele alacak ve dünyanın yükünü omuzlarımdan alacak birine ne kadar ihtiyacım olduğunu hiç fark etmemiştim. Şimdi nihayet birinin tüm dikkatine ve desteğine sahip olduğum için içimde bir şeyler kırılıyor.

Güzel bir kırılma.

Parmakları boynumdaki tasmanın etrafını sarıyor ve dudakları kulağımı okşayarak "Benim" diye fısıldıyor.

Bunu bir soru olarak söylemiyor ama ben öyle olduğunu biliyorum. Bu onun son isteği, tepelere gitmem ya da kalıp sonsuza kadar onun olmam için son bir fırsat. Aslında bu bir seçim değil, çünkü ilk andan itibaren onun olmuştum, sadece bunun farkında değildim. Zihnim ilk başta buna karşı savaşmış olabilir ama bedenim ve ruhum biliyordu.

Avucumu kalbinin üzerine bastırıyorum. "Senin kalbinin."

Tacını çıkarıp başıma yerleştiriyor. "Artık benimsin," diye fısıldıyor. "Ne olduğumuzdan, birlikte ne olabileceğimizden kaçış yok."

Burada, kum adamım kadar eski tanıklarla, Poseidon'un tahtında, babamın kucağında, onun kraliçesi oldum.

Bir eli enseme, dokunaçları hâlâ etrafımdayken, beni yepyeni bir yumuşaklıkla öpüyor. Ufukta beliren şafak gibi, taze bir güne davet ediyor. Uzun zamandır ilk defa bu koy bana evim gibi geliyor. Yanımda kumdan yapılmış bir canavar varken hayatın nasıl olacağını bilmiyorum ama ben onunum, o da benim. Bir yolunu bulacağız.

"Ne oluyor Isla? Sana bu sahile yaklaşmamanı söylediğimi sanıyordum." Başka bir ses, içinde yüzdüğüm mutluluk balonunu patlatıyor.

Mountcastle Cove'a geldiğinden beri beni küçük hissettiren adama bakmak için dönüyorum. Lanet olası Billy Johnson.

"Ailenin bu kasabanın heykellerini aşışmakla ne ilgisi var?" Belli ki değerli yaz panayırını lekelemek için kumda yuvarlandığımı düşünüyor. Yarı yarıya haklı olsa da, bu sahilde yaptığım şeyin kirli bir tarafı yok.

Yaklaştığımda, gerçekte neler olup bittiğini anladığı anı görebiliyorum. Ağzı, havadan oksijen almaya çalışan balık solungaçları gibi açık ve büyük bir kum yığınyla değil, tamamen kendine ait bir güçle dolu canlı bir Poseidon'la öpüştüğümü yeni fark ettiği açık. Babam bizi tahtından kaldırıyor, ileri doğru süzülürken dokunaçları beni örtüyor.

"Burada istenmiyorsun," diye bağılıyor, hâlâ beni tutuyor ve Billy ile benim aramda hafifçe konumlanıyor.

Billy'nin gözleri kocaman ve yemin ederim açgözlü adam gözünü diktiği dolarlar gibi titriyor ama geri adım atmıyor. "Sen kimsin ve tüm bu kumdan kaleleri nasıl mahvettin, yoksa Isla beni hiçe mi sayıyordu? Tıpkı babası gibi, ona söylediklerimi hiç dinlemiyor."

"İsla'ya benden başka kimse ne yapacağını söyleyemez." Bir dokunaç dışarı fırlar ve Billy zar zor zıplayarak kurtulmayı başarır. Bir diğeri ayaklarının dibindeki kumu tokatlayarak onu hızla geriye itiyor ve düşmesine neden oluyor.

"Eşimle nasıl konuştuğunuzu duydum ve buna daha fazla tahammül edemeyeceğim. O güzel, vicdanlı ve sahili seven bir ruh." Arkasında ben varken, Poseidon parçalanmış adamın üzerinde yükseliyor, intikamcı bir tanrı kendi tanrısını savunuyor. "Bundan sonra İsla'ya saygılı davranacaksın yoksa seni kimsenin bulamayacağı en derin okyanusa gömerim."

Billy babamın önünde korkuyla sinerken sidik kokusu aldığıma yemin edebilirim. Dizlerinin üzerinde bizden uzaklaşıyor ve ben kaynayan bir tencereden kaçan bir yengeç gibi kaçışan adama gülmekten kendimi alamıyorum. Poseidon'un gazabına uğramamış olabilir ama içimden bir ses bir daha o işgüzar tarafından rahatsız edilmeyeceğimi söylüyor.

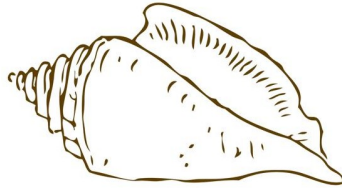
"Teşekkür ederim." Poseidon'un yanına sokuluyorum ve omzuna yumuşak bir öpücük konduruyorum. "Teşekkür ederim, babacığım."

Güzel erkeğim bana öyle baştan çıkarıcı bir gülümseme veriyor ki içim içimi yiyor. "Ağzın konuşamayacak kadar kuruyana ve sesin zımpara kağıdı gibi törpülenene kadar bütün gece bana teşekkür etmeni sağlayacağım. Seni minnettarlıkla ve tohumlarımla dolduracağım."

Bir hediye gibi açılmış, denize ve kum adamıma bir kez daha tamamen maruz kalmıştım. Dişlerinin arasından kulak mememi çekiştirerek eğiliyor ve "Çünkü artık benimsin" diyor.

Kıçıma hızlı bir darbe indirdiğinde ciyaklıyorum ve o anda bu gecenin bitmekten çok uzak olduğunu anlıyorum.

SONSÖZ

yıllar sonra

"Y Dinlenmelisin," diyor Poseidon ve bana soğuk bir bardak limonata uzatıyor. Buzlu içecek susuzluğumu gideriyor ve soğuk bardak terli yanağımı serinletiyor.

"Endişelenmeyi bırak," diyorum.

"Senin için hep endişeleniyorum. Sen benim korumam ve bakımım altındasın." İyi olduğuma dair teminatlarımı dinlemeden, dokunaçlarından birini kullanarak ayaklarımı yerden kesiyor ve kıcıma bir sandalye yapıyor. "Ayrıca, enerjini sonrası için saklamalısın."

Günahkâr göz kırpışı nefesimi kesiyor ve göğsüne hafifçe vurmama neden oluyor. "Beni yere bırak. Yardıma ihtiyaçları olabilir."

"Onlar iyi, küçük ada." Poseidon kulağımın arkasından öperken ben bakışlarımı en büyük iki çocuğumuzun üzerinde tutuyorum. İkizlerimiz Atlantik ve Pasifik ile iki küçük kardeşleri Atlas ve Serena'nın etrafı bir karmaşayla çevrili

kovalar, kürekler ve kendi başlarına bir kum heykel yapmak için ihtiyaç duydukları tüm aletler.

Poseidon'la tanıştığımdan beri hiçbir yarışmaya katılmamış olsam da, her yıl giderek büyüyen Summer Fest'e katılmaya devam ediyoruz. Ailece katılmayı ve çok uzun zaman önce benden alınan şampiyonluk unvanını geri almayı konuştum. Ama bu, onlar daha da büyüene kadar beklemek zorunda. Şu anda küçük elleriyle eğlenmek için devasa bir uçağa şekil veriyorlar. İyi görünüyor, ancak uçağın ön kısmı biraz fazla horoz kafasına benziyor.

Tamir etmelerine yardım etmek için bir adım öne çıkıyorum ama Poseidon beni durduruyor. "Bırak kendi başlarına çözsünler."

"Ama ben böyle yok olmak istemiyorum-"

Bir parmağını dudaklarıma koyuyor. "Sen değilsin. Seni isterlerse buradasın, ama yaşılanıyorlar ve çok yakında denize açılıp kendi adalarını ve maceralarını bulmaya gitmeleri gerekecek." Bir dokunaç iç baldırımı takip ediyor ve öpücükler boynumda bir yol açıyor. "Rahatlamana nasıl yardımcı olabilirim, küçük yaratıcı?"

"Ben iyiyim. Zaten benim için çok şey yapıyorsun."

"Bunun gerçekleşeceği bir gün asla gelmeyecek. Seninle yeterince ilgilendiğim, seni yeterince getirdiğim ya da sana yeterince verdiğim bir gün asla olmayacak. Sen benim dünyamsın, küçük ada."

"Ve sen üzerinde yürüdüğüm topraksın." Öpüşüyoruz, yeterince masum başlayan ama sırtımızdaki kavurucu güneş kadar ısınan bir dudak fırçası.

Eğer Poseidon'a kalsaydı, dokunaçlı sikini her zaman içimde taşırdım ve her zaman onun tohumuyla dolup taşardım. Dört çocuktan sonra işimin bittiğini sanıyordum ama bugün onları izlerken göğsümde muhtaç bir sızı kabarıyor.

"Sanırım bir tane daha istiyorum," diyorum dudaklarına karşı.

Küfür ediyor, beni kollarının arasına alıyor ve umumi tuvaletlere doğru ilerliyor. Küçük bir çığlık atıyorum ve göğsünü itiyorum. "Şimdi olmaz!"

Surat asıyor. Benim güçlü Poseidon'um gerçekten somurtuyor! Kıkırdarak yanağından öpüyorum ve kulağına fısıldıyorum, "Görüşürüz, benim aşırı hevesli deniz adamım."

Bu saçma şakama kıkırdıyor ama çocuklarımızın heykellerini bitirmelerini izlemem için beni yan sıralara taşıyarak bana uyuyor. Poseidon ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim Dom Baba olabilir ama her zaman isteklerimi dikkate alır. Beni ne zaman sınırlarımın ötesine iteceğini ve ne zaman durup dinleyeceğini çok iyi biliyor. Bu sefer ikinci seçeneği seçtiği için minnettarım. Ben

Özellikle de umumi tuvaletlerden onun adını haykırdığımı tüm sahilin duymasını istiyorum.

Ama bu gece beni kırılma noktama kadar zorlayacağından ve incisini karnımın derinliklerine yerleştireceğinden hiç şüphem yok. Beklenti içinde titriyorum. Bana sırtıyor ve beni tahrik ettiğini bildiği bir şekilde parmaklarının ucuyla inci kolyeme dokunuyor.

"Sonra benimsin, küçük
deniz." "Ben her zaman
seninim, baba."

THEA MASEN HAKKINDA

Thea Masen erotik aşk romanları yazacağını hiç düşünmemişti. İlk kez baharatlı bir kitap okuduğunda o kadar utanmış ki bitirememiş. Şimdi, günlerini bilgisayar ekranını gençlerden saklayarak ve gecelerini kocasına baharatlı bölümler okuyarak geçiriyor.

Onun kitaplarında ilginç seks, duygusal derinlik ve mutlu sonlar bulacaksınız. Büyülü ve hayali bir dokunuşa sahip aşk hikayeleri istiyorsanız, doğru yere geldiniz.

Çalışmalarıyla ilgili güncellemeler, okuduğu kitaplarla ilgili öneriler ve diğer kitabi şeyler için Instagram'da [@yazar_thea_masen_hesabını](#) takip edin. [Theamasen.com](#) adresinden Thea'nın e-posta listesine katılın

HOLLY WILDE HAKKINDA

Her şeyin ve her şeyin canlanabileceği ya da sadece gelebileceği *Wilde Dünyası*'na hoş geldiniz. Sıklıkla hapsoldüğümüz gerçeklik sınırlarından kaçmak istiyorsanız, daha fazla aramanıza gerek yok. Holly'nin "açıklamasız" Wilde kitabının kapağının altında bulacağınız şey, günlük eşyaların duyusal-iğrenç-iğrenç ve gerçek anlamda kişileştirilmesidir. Yolculuğun tadını çıkarın ve unutmayın, eğer emniyet kemerinizi bağlamazsanız, koltuğunuz bunu sizin yerinize yapacaktır.

Daha fazla Holly Wilde mı istiyorsunuz? Patreon'[a](#) özel romanlar ve kısımlarla ziyafet çekin! Ve sırada ne olduğunu öğrenmek için Instagram'da [@hollywildebooks](#) hesabını takip edin.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.